

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 15. Ceaddæ, in tempestatibus meditatio. Et timoris etiam seruilis
vtilitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

erumena non attaminata: quin vt ipsa animalis ossa minutatim conterat, carne integra. Certè, hunc in modum, Martia Romanorum Princeps grauida, partu exanimato fulminata, citra vllum aliud incommodum, superuixit. Est & inferni ignis in fulmine, adumbratio. Etsi enim eo nihil vrat vehementiùs, multa tamè fulmina habent, quod Aristoteles tradit, de igne in Pithecusis, qui non comburit; aut quod, in vino adusto, experientia monstrat, quo charta, vel pannus imbutus accendi potest, comburi non potest. Quid, quòd ipsum incendium fulmine excitatū, & vt aiunt, vix alio liquore, quàm lacte extingubile, quemadmodum & Asbestus lapis semel accensus, quandā æterni ignis effigiem repræsentat? Ita res mala malis, bonis bona fit materia meditandi; quemadmodum multi in Æthna, Vesuuio, alijsq; ardentibus, & igne eructantib⁹ saxis ac montibus, immo in salis cocti, atque alijs officinis, quas Vulcanus vrit; quin omni flamma aspecta, inferorum sibi incendia imaginantur. Quanquam nihil ad hanc rem cogitandam aptius fulmine.

§. XV.

Ceadda, in tempestatibus, meditatio. Et timoris etiam seruilis utilitas. In-

Arist. de
admir.
cap. 30.

Solin.
cap. 12.
& S. August. lib.
21. de Ciuit. cap. 6.

S. Beda.
lib. 4.
hist. An-
glic. ca. 3.

Inter varia virtutum merita, inquit venerabilis Beda, quibus insignitus erat Ceadda, in Merciorum Provincia Episcopus, in tantum erat timori Domini subditus, in tantum nouissimorum suorum, in omnibus memor operibus, ut si eo forte legente, vel aliquid aliud agente, repetere flatus venti maior assurgeret, continuo misericordiam Domini inuocaret; & eum generi humano propitiari rogaret. Si autem violentior aura insisteret, iam clauso codice, procideret in faciem, atque obnixius orationi incumberet. At, si procella fortior, aut nimbus perurgeret, vel etiam corusci, ac tonitrua terras & aëra terrerent, tunc veniens ad Ecclesiam sollicitus; orationibus ac psalmis, donec serenitas aëris rediret, fixa mente vacaret. Cumque interrogaretur à suis: *Quare hoc faceret? respondebat, non legistis? Quia intonuit de caelo Dominus, & altissimus dedit vocem suam, Misit sagittas suas, & dissipauit eos; Mouet enim aëra Dominus, vëtos excitat, jaculatur fulgura, de caelo intonat, ut terrigenas, ad timendum se, suscitet, ut corda eorum, in memoriam futuri iudicij, reuocet; ut superbiam eorum dissipet, & conturbet audaciam, reducto ad mentem tremendo illo tempore, quando ille, caelis & terris ardentibus, venturus est, in nubibus, cum potestate magna, & maiestate, ad iudicandos*

vivos & mortuos; propter quod oportet nos admonitioni eius caelesti, debito timore & amore respondere; ut quoties, aere commoto, manum ad feriendum quasi minitans erexerit, nec adhuc tamē percutit, mox eius imploremus misericordiam, & discussis penetralibus cordis nostri, atque expugnatis vitiorum ruderibus, solliciti, ne unquam, quod percuti mereamur, agamus. Talia sanctissimus Antistes meditatus est, aliisque; caelo tonante, iussit meditari, ad timorem illum excitandum, quo homines mouentur ad recte agendum, saltem ut poenas à Deo peccatoribus constitutas effugiant. Quod cum proprium sit feruorum, timor iste, ait S. Augustinus, quo non amatur iustitia, sed timetur poena, seruilis est; qui non quidem ex amore Dei, sed ex amore sui oritur, attamen non idcirco repudiandus est, tanquam malus, sed ut salutaris etiam saepe, ad peccati cautelam vel medelam, adhibendus; quem & ipse Christus praescribens dixit: *Timete eum, qui potest animam & corpus perdere in gehennam.* Blasphemis igitur, & impijs utilis est tonitruum & fulminum metus, imo & sanctis quoque eiuscemodi rerum terribilium prodest consideratio. Configit enim timore carnes eorum, qui ita timent offensionē

S. Augustin. CONC. 25.

Matth. 10. 28.

Psal. 118.

DEI, ut simul etiam timeat poenam DEI, per fulmen, infligendam, vel ante oculos ponendam. Vnde plurimi, cum Ceadda, quando tempestas ingruit, in se descendunt; pectus pulsant; de Numine offenso dolent, ad preces conuolant; à peccandi consuetudine re-

S. Basil. in
Plaml. 33.
hom. 9.

filiunt. *Timor salutaris, & timor sanctificationem faciens qualis sit vis exponam?* ait S. Basil. *cum ad peccatum aliquod progredi voles, cogita mihi horrendum illud, & non ferendum Christi iudicium. Hac time, & hoc timore eruditus, animam a concupiscentia ad haec mala, velut frano quodam relide.* Ut autem haec cogites, è nubibus, in quibus Filius hominis veniet, mundum iudicaturus, metuenda auribus tonitrua, terrifica oculis fulgura, nullo adamante excludenda fulmina pariuntur. Aere igitur in tot minas contracto, cum pauescit animus, & vel vnicum horret tantopere ictum, alij

Isai. 33. 14.

fese mutuo ita adhortantur: *Quis habitare poterit de vobis cum igne deuorante? quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis?* alij non tantum ad Hispanicas confugiunt, sed & ad alias sibi à DEO impositas cruces. Et

S. Hieronym. epi.
32. ad Eustochium

quid mirum? cum ipse de se scribat D. Hieronymus, se, metu gehennae, solitudinem & durissimum vitae genus elegisse; & D. Ambrosius

profusius tradat, Martyres, in agone positos, timore gehennæ ante oculos mentis propositæ, vincere solitos earum pœnarum timorem, quæ à carnifice ingerebantur. Ad hunc timorem, quia impellunt fulmina, inde laudanda veniunt, vnde sunt formidanda. Esto occiderint multos puniendo, longà tamen plures non igne, sed ignis timore salubriter tetigerunt. Quemadmodum flammei illi, in cælo, exercitus, quos Italia aliquando vidit, timuit, cavit, de quib⁹ D. Gregorius Turonensis. Vtinã hîc timor multos percelleret, qui cum viuant in cubilibus, in impudicijs, in mollitie, in nefandis criminibus, in stupris, in corruptionibus juvenû, in seductionibus puellarû, in fœditatibus, quæ nec inter bestias reperiuntur, denique, more Sodomitarum, tamen nō metuunt sulphur, & picem, & ignitas pluuias, & incendia Sodomitarum. Nimirum, quod non metuunt, nō cauent; quod nō cauent, patientur; & tantò atrocius patientur, quantò sunt delicatiores; qui meritò sibi illam facere possent cogitationem, quàm intolerabilis sit futurus ignis gehennæ, cum nunc, post tot & tanta admilla piacula, ne cilicium quidem, incesso corpore, possint tolerare.

S Gregor
Turonens.
li. 10. hist.
Franc. c. 1.

C A-